

عشق به ورزش یا عشق به فوتبال

مصطفی سواری

دبیر تربیت بدنی شهرستان ایذه، کارشناس ارشد تربیت بدنی
(گرایش مدیریت ورزشی) از دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم) تهران

چند سالی است که در یکی از مدارس راهنمایی روستاهای اطراف شهرمان تدریس می‌کنم (یعنی دوره اول متوسطه). این مدرسه تقریباً در مرکز روستا قرار دارد و فضای ورزشی آن همان حیاط مدرسه است؛ فضایی تقریباً به اندازه نصف زمین استاندارد فوتسال (فوتبال داخل سالن). این مدرسه از دو طرف به خانه‌های مجاور مدرسه و از یک طرف به خیابان و از طرف دیگر (ضلع جنوبی) به زمین خالی پشت مدرسه محدود و شامل چهار کلاس درس است. چند سال پیش فضای محدودی بین کلاس‌ها و دفتر مدرسه وجود داشت که با همت مدیر، این فضا به پارکینگ خودروهای همکاران تبدیل شد. در حالی که من و دانش‌آموزان از فضای ورزشی اندک و اینکه توپ در زنگ ورزش به بیرون می‌رفت و باعث می‌شد وقت بازی کم شود ناراضی بودیم. اما به هر طریقی بود آن سال تحصیلی را به پایان رساندیم. در سال بعد با افزایش جمعیت دانش‌آموزان، یک کلاس درس نیز اضافه شد طوری که نیمی از آن فضا که با همت مدیر برای پارکینگ ساخته شده بود، به فضای آموزشی اختصاص داده شد و همکاران مجبور شدند برای امنیت بیشتر، خودروهای خود را در حیاط مدرسه پارک کنند. ما هم مجبور شدیم، هر جلسه در موقع بازی، یک قانون جدید وضع کنیم تا هم آسیبی به دانش‌آموزان نرسد و هم خودروهای همکاران از شوت‌های بچه‌ها در امان باشند. آن سال هم به هر شکلی که ممکن بود، سپری شد. سال بعد بدتر شد. چون زمین خالی ضلع جنوبی مدرسه را ساخته و مشکلات ما در زنگ ورزش دو چندان شد. قبل از این با کوچکی زمین ورزش، خودروهای همکاران و همسایه‌ها کنار

آمده بودیم، اما در این سال نیز با مشکلات این همسایه جدید روبه‌رو شدیم، که تیرک یکی از دروازه‌ها از سال‌ها پیش به دیوار مجاور این همسایه چسبیده بود و نمی‌شد آن را جابه‌جا نماییم و باعث می‌شد که مرتب، توپ به خانه ایشان برود و به تبع، ایشان هم هر روز در زنگ ورزش شاکی بود، تا آنجا که کار به شکایت و گلایه همسایه از مدرسه کشید و موضوع به اداره منطقه هم انتقال یافت، ولی هیچ راهکار مناسب و قابل اجرایی برای ما ارائه

نبودند) توپ را به درون خانه همسایه می‌برد. این بار دیگر مجبور شدیم تا ورزش هندبال را راه‌اندازی کنیم. هفته‌های اول بچه‌ها به‌سختی حاضر می‌شدند هندبال بازی کنند اما وقتی که قوانین و مقررات بازی را به آن‌ها آموزش دادیم و هم‌زمان هم آن‌ها را تشویق می‌کردیم تا مسابقات هندبال را از تلویزیون تماشا کنند، توانستیم یک هفته فوتبال و یک هفته هندبال بازی کنیم. با این کار توانستیم حداقل تا حد زیادی از ورود توپ به خانه همسایه جلوگیری کنیم. همسایه نیز راضی شد و قول داد که اگر تعداد ورود توپ به خانه‌اش کمتر باشد دیگر اعتراض نکند. از آن روز به بعد نیز رابطه دوستانه‌ای میان همسایه و مدرسه ایجاد شد، به‌گونه‌ای که هرگاه در مدرسه نیازی داشتیم به ما کمک می‌کرد.

با انجام این اقدامات تا اندازه‌ی زیادی با مشکل کنار آمدیم و حالا بعد از گذشت یکی دو سال و کم شدن تعداد دانش‌آموزان (حذف پایه اول راهنمایی)، تجربه بنده و حمایت‌های مدیر توانسته‌ایم زنگ ورزش را همانند دیگر مدارس و حتی شاید بهتر از آن‌ها برگزار کنیم. ما هم‌زمان با بزرگداشت روزهای تاریخی چون روز دانش‌آموز، دهه فجر و ... برنامه‌های ورزشی مختلفی را در قالب مسابقات در مدرسه برگزار می‌کنیم.

از همه مدیران و برنامه‌ریزان مرتبط با ورزش، خصوصاً مدیران بخش توسعه، تجهیز و نوسازی مدارس کشور انتظار می‌رود به فضاهای ورزشی مدارس توجه و اهتمام بیشتری نمایند تا معلمان ورزش بتوانند برنامه‌های ورزشی خود را به بهترین شکل ممکن اجرا نمایند و دانش‌آموزان نیز از زنگ ورزش بهره‌ی زیادی ببرند.

نشد. (لازم به توضیح این روستا مدرسه ابتدایی وجود داشت که آنجا نیز کمتری نسبت به فضای نمی‌شد از آن استفاده کنیم). پس از این مشکلات، به اتفاق مدیر به این نتیجه رسیدیم که برای مدتی فوتبال (فوتسال) را تعطیل و ورزش‌های دیگری را جایگزین نماییم. به این ترتیب، از بازی‌های بومی محلی آن روستا و رشته‌های ورزشی دیگر مانند بدمینتون و ... استفاده کردیم ولی با گذشت دو سه هفته، دانش‌آموزان نسبت به راهکار ارائه شده هیچ میل و رغبتی نشان نمی‌دادند و همه می‌گفتند فوتبال، فوتبال ... و زنگ ورزش تبدیل شده بود به زنگ اعتراض و ناراحتی بچه‌ها. پس از آن به این نتیجه رسیدیم تا دیوار مدرسه را از سمت ضلع جنوبی (مجاور خانه همسایه) ۲ متر بالاتر ببریم. بچه‌ها همگی برای انجام این کار داوطلبانه شروع به کار کردند و در مدت کمتر از نصف روز توانستیم دیوار مدرسه را بالا ببریم، که انجام این کار خود با خطرات فراوان و غبطه خوردن همکاران دیگر همراه بود که چرا بچه‌ها برای زنگ ورزش، برخلاف درس‌های دیگرشان، این همه شور و شوق دارند و حاضرند این همه همکاری نمایند. به‌رحال با انجام این کار توانستیم برای مدتی مشکل را برطرف کنیم، اما باز هم شوت‌های بلند به‌سمت دروازه (با آنکه خیلی هم بلند